

ಪ್ರೇತಕೂ್ಯ-ನಿಯಂತ್ರಣ

ಶ್ವೇತ. ಎಸ್.¹

ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಬಾಹುಳ್ಯವೆಂಬುದು ಒಂದು ಜಾಗತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ. 'ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸ್ಫೋಟ' ಎಂದರೆ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಹಠಾತ್ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಇದರಿಂದ ಭೂಮಿಯು ತನ್ನ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಭೂಮಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಡಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸವಕಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಇದು ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಅವನತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದರಿಂದ ದೇಶ ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸ್ಫೋಟವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶಗಳು ಬಡ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತದಂತಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರೇತರ ಕೆಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬುದು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳು ಎಂಬುದು ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ. ಸಾಹಿತಿಗಳು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಎಂದು ನಾವು ಸದಾ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಸಾಹಿತಿಯು ತನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. "ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಈಚೆಗೆ ವಿಮರ್ಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮಾತು. ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ 'ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ' ಇರಬೇಕು, ಆ 'ಪ್ರಜ್ಞೆ' ಇಲ್ಲದವನು ಕವಿ ಅಥವಾ ಸಾಹಿತಿ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಉತ್ತಮ ಕವಿ ಅಥವಾ ಸಾಹಿತಿ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರ. ಕವಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಇರಬೇಕು. 'ಸೋಶಿಯಲ್ ಕಮಿಟ್ಮೆಂಟ್' ಇಲ್ಲದೆ ಬರೆಯುವ ಸಾಹಿತಿಯ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ" (ಪು-33, ಹೊಸತು ಹೊಸತು, ಡಾ.ಎಂಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ) ಸಮಾಜ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತಿತರ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ದನಿಯಾಗುವ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರುವ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಮಾತಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಾದ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸ್ಫೋಟ ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಸಾಹಿತಿಗಳ ನಿದ್ದೆ ಕೆಡಿಸದೆ

¹.ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ,ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ,ಮಾನಸಗಂಗೋತ್ರಿ,ಮೈಸೂರುವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ,ಮೈಸೂರು

ಇರಲಾರದು. ಹೀಗಾಗಿ ಹಲವು ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಗದ್ಯವಿರಬಹುದು, ಪದ್ಯವಿರಬಹುದು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಕುವೆಂಪುರಂತಹ ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿಯನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಕಾಡಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸ್ವೋಟದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕುರಿತು 'ಪ್ರೇತಕೂ್ಯ' ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ 'ಪ್ರೇತಕೂ್ಯ' ಕವನ ಒಂದು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂವೇದನೆಯಾಗಿದೆ. ಕವಿತೆಯ ವಸ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಥವಾ ಜಾಗತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಬಾಹುಲ್ಯ ನಾಡಿಗೆ ತಲೆಶೂಲೆಯಾಗಿದ್ದ, ಸಮಕಾಲೀನ ಜ್ವಲಂತಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದ ಇದು ಕುವೆಂಪು ಅವರನ್ನೂ ಕಾಡಿತ್ತು. "ಕವಿ ಜನಮನಸ್ಸಿನ ನಿಧಿಯಾಗಿ, ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ, ಪಾರದರ್ಶಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕವಿಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಜನಜೀವನದ ನಿಧಿಯು ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೂ ಆಗುವುದಲ್ಲದೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ." (ಪುಟ-8, ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿ-ಕುವೆಂಪು, ಕನ್ನಡ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮಾರ್ಗ) ಈ ಕವಿತೆ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಸಮಾಜದ ಬಗೆಗಿನ ಕಳಕಳಿ, ಆಸಕ್ತಿಗಳ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ. ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ವಿನೋದವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಗಂಭೀರವಾದ ಕವಿತೆಯಾಗಿದೆ. ಕವಿ ಇಲ್ಲಿ ಜನತೆಯನ್ನು ಜನಸಂಖ್ಯಾ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ವ್ಯರ್ಥ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಮೊರೆ ಇಡುತ್ತಿರುವುದು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಳೆಯಲು ಕಾತರಪಡುತ್ತಾ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಕೂ್ಯ ನಿಂತಿರುವ ಪ್ರೇತಾತ್ಮಗಳಿಗೆ! ಕವಿತೆಯ ಪ್ರಾರಂಭವೇ ಬಹಳ ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ.

ಯಾಕಿಂತು

ಕೂ್ಯ ನಿಂತು

ನುಗ್ಗುತಿರುವಿರಿ ಜನ್ಮಧಾರಣೆಗೆ

ಓ ನತದೃಷ್ಟ ಜೀವಿಗಳಿರಾ? (ಪ್ರೇತಕೂ್ಯ, ಪ್ರೇತಕೂ್ಯ - 61)

'ಕೂ್ಯ' ಎಂಬುದು ಜನಸಂದಣಿಯ ಸಂಕೇತ. ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನ ಬಾಲದಂತೆ ಕೂ್ಯ ಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕೂ್ಯ ಪದ್ಧತಿ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇತಾತ್ಮಗಳ ಕೂ್ಯ ನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೂ್ಯ ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪಿತು ಎಂಬುದು ಕವಿಯ ಆಶಯ. ಕವಿತೆಯ ಮುಂದಿನ ಸಾಲುಗಳು ಬಹಳ ಧ್ವನಿಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ.

ಏನು ಅವಸರ ನಿಮಗೆ?

ಯಾವ ಗರ್ಭವೋ ಏನೋ?

ಯಾರ ಯೋನಿಯೋ ಏನೋ?

ಅಂತು ಹುಟ್ಟಿದರಾಯ್ತು

ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ?

ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿಹುದೇನು ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಿ? (ಅದೇ)

ಅನುಕೂಲಸ್ಥರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಉತ್ತಮ ಬದುಕು ಬಾಳುವ ಜೊತೆಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲರು. ಆದರೆ ದರಿದ್ರರ, ಬಡತನದ ಬೇಗೆಯ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವವರ ಬದುಕು, ಚಿಗುರುವ ಮುನ್ನವೇ ಬಾಡಿಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ಕವಿಗೆ ಬಡವರ ಬಡತನದ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಭಾವವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲು ತವಕಪಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೇತಾತ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಕರವಿದೆ.

ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ನಾವು ಇಂದಿಗೂ ಅನೇಕ ಕಡೆ 'ಕ್ಯೂ' ನಿಲ್ಲಲೇಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ, ಕವಿ ಕವನವನ್ನು ಬರೆದ ಕಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದ್ದೀತು. ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಏರುತ್ತಿದ್ದ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಬಾಹುಳ್ಯದ ಭೀಭತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಭಯಾನಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುವೆಂಪು ಮುಂದಿನ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗುಂಗುರು ಕ್ರಿಮಿಕೀಟ ಕುಲವ ಹೆರುವ ಹತ್ತಿ ಹಣ್ಣೆ

ನಾಚಿ ಸೋಲುವಂತೆ,

ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಮುಲುಗುಡುವ ಶಿಶುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ
ನಮಗೇ ಇಲ್ಲಿ,

ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ, ವಿವಿಧ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ

ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿ ಬಾವಿ ಇಲಿಪಾಷಾಣ ಫಾಲಿಡಾಲು

ತಿಗಣೆ ಔಷಧಿ ನೇಣುರುಳು ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಾಲು

ನುಗ್ಗುತಿಹೆವಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮತ್ತ ಕಡೆಗೇ!? (ಅದೇ)

ಇಲ್ಲಿ 'ಮುಲುಗುಡುವ' ಎಂಬ ಪದ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಹೆದರಿಕೆ, ವಾಕರಿಕೆ ತರುವಂತದ್ದು. ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಬಾಹುಳ್ಯದಿಂದ, ಬಡತನ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಜರ್ಝರಿತನಾದ ಮನುಷ್ಯಕುಲದಲ್ಲಿ ಅಸಹಜವಾಗಿ ಸಾಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕವಿತೆ ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದೆ.

'ನೀವು ಐತರುವ ಕಂಡಿಗಳನೆಲ್ಲ ಅಡಕಲೆಂದು.....' ಎಂದು ಕವಿ ಕೃತಕ ಗರ್ಭನಿರೋಧಕಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಂನ್ಯಾಸ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಮೋಕ್ಷಾದಿ ಬೋಧನೆಗಳೂ ಜನನ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸೋತಿರುವುದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕವಿತೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ,

ಏನು ಬಂದಿವೆ ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಆತಂಕ?

ಕಾದಿರದೆ ನಿಮಗಿಲ್ಲಿ ಘೋರತರ ನರಕ? (ಅದೇ)

ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ನಿಮಗಿಂತ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಬದುಕೆ ಹೆಚ್ಚು ನರಕದಂತಿದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಯಲುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೇತಾತ್ಮಗಳಿಗೆ 'ಬರಬೇಡಿ' ಎಂದೇನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ,

ಯಾಕೆಂತು

ಕ್ಯೂ ನಿಂತು

ನುಗ್ಗುತಿರುವಿರಿ ಜನ್ಮಧಾರಣೆಗೆ

ನತದೃಷ್ಟ ಪ್ರೇತಗಳಿರಾ?

ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲೇ ಕವನ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇತಗಳಿಗೆ ಈ ನರಕ ಸದೃಶವಾಗಿರುವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಾಳುವ ಮುನ್ನ ಯೋಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆಯಿದ್ದು, ಹಾಗೂ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಅದು ಅವುಗಳ ನತದೃಷ್ಟತನವೆಂಬ ಕನಿಕರ ಭಾವವಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಕವಿ ಕುಟುಂಬಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿಡಂಬನೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಿಯೋ, ಪ್ರಚಾರದ ವಸ್ತುವಾಗಿಯೋ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವನ್ನಾಗಲೀ, ಜನತೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಲೇವಡಿಯೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾದ ಪ್ರಚಾರವೂ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಯಾರಿಗೂ ಉಪದೇಶವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವಿಶೇಷ.

"ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಷ್ಟೇ 'ಸ್ವಾಂತಸ್ತುಖಾಯ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ" (ಉದ್ಯತ-ಪು-128, ಲೇಖನ-ಬಂಡಾಯ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಸವಾಲುಗಳು-ರಂಗಾರೆಡ್ಡಿ ಕೋಡಿರಾಂಪುರ, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ 1993) ಎಂಬ ಕುರ್ತುಕೋಟಿಯವರ ಮಾತಿನಂತೆ ತನ್ನ ಕಾಲ-ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕದವನು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆಯಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸದವನು, ಸುತ್ತಣ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚಿತ್ತಿರದವನು ಮಹಾಕವಿಯಾಗಲಾರ.

ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಬಾಹುಳ್ಯ ಕುವೆಂಪು ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿದಂತೆ ಡಿ.ಎನ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರನ್ನೂ ಕಾಡಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು 'ನಿಯಂತ್ರಣ' ಎಂಬ ಕವಿತೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕುವೆಂಪು ಮತ್ತು ಡಿಎನ್ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ವಿಷಯ ಒಂದೇ ಆದರೂ ಆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಇಬ್ಬರೂ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಭಿತ್ತಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಮೈಸೂರಿನಂತಹ ನಗರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಕುವೆಂಪು, ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದರೂ ಗ್ರಾಮೀಣಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಕರಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಡಿಎನ್ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಇಬ್ಬರ ಕಾಲ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಭೀಕರ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ.

ಎಡೆಬಿಡದ ನೂಕುನುಗ್ಗಲು

ಜನ ಜಾತ್ರೆಯಂತೆ ನಿಶ್ಚಲ ಪೈರಜಾತ್ರೆ!

ತಂಗಾಳಿ ಸುಳಿಯಲೂ ಪೈರಿನಿಂದ ಪೈರಿಗೆ

ನಡುವೆಯಿನಿತೂ ಅಂತರವಿಲ್ಲ. (ನೇಸರ- ನಿಯಂತ್ರಣ-105)

ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಈ ಕವಿತೆಯ 'ನೂಕುನುಗ್ಗಲು ಜನಜಾತ್ರೆ' ಕುವೆಂಪು ಅವರ 'ಕ್ಯೂ' ಅನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕವಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆದು ಮಾನವನ ಬದುಕಿಗೆ ಉಪಮೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ, ಕವಿ ಇಲ್ಲಿ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ತಿರುಗುಮುರುಗಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕವಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜ ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶ. ಕೃಷಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗಿಂತ ಅನುಭವಿ ಮತ್ತಾರಿದ್ದಾರೆ? ಜೊತೆಗೆ ಕವಿ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಂದಿತ್ತೆಂಬುದು ಕವಿತೆಯ ಮುಂದಿನ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ನಗರದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಜನರಿಗೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಾದ ಗ್ರಾಮೀಣರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳು ತಲುಪುವುದು ನಿಧಾನವೇ ಸರಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಉಂಟಾಗಲು ಬಹಳಕಾಲ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಮನ ಮುಟ್ಟದಿರಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಕವಿ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನಸಂಖ್ಯಾ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಜಾಣ್ಮೆ ತೋರಿರುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ.

ಎದ್ದು ಕುಂಟೆಯ ಹಿಡಿದು

ಮಾಡಲಣಿಯಾಗು ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಹರಗುವಿಕೆಯ...!

ಏರುತಿಹ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು

ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ

ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ! (ಅದೇ)

ಕುವೆಂಪು ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಗರ್ಭನಿರೋಧಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರೆ, ಡಿ.ಎನ್.ಕೆ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು 'ನಡುವೆ ಅಂತರವಿರಿಸು ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆಸು ಹೊಲದ ಪೈರುಗಳ' ಎಂದು ಹೆರುವ ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಅಂತರವಿರಬೇಕು, ಹಾಗಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಕ್ಕಳ ಆರೈಕೆ, ಪಾಲನೆ-ಪೋಷಣೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಪೈರುಗಳ ನಡುವೆ ಅಂತರವಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತಮ ಫಸಲು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ನೆನಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

'ಹತ್ತು ಕಟ್ಟುವ ಕಡೆ ಒಂದು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟು' ಎಂಬ ನಾಣ್ಣಡಿಯಂತೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ವರವಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಸತ್ಪಜೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಹಾಗಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಜನಸಂಖ್ಯಾ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿರುವ ರೀತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. 'ಕುಂಟೆ', 'ಹರಗುವಿಕೆ' ಮುಂತಾದ

ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಬಂಧಿ ಪದಗಳು, 'ಸರ್ಕಾರ', 'ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ' ಮುಂತಾದ ರಾಜಕೀಯ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳ ಬಳಕೆ ಸಹಜವೆಂಬಂತೆ ಬಂದಿವೆ. ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟಪದಗಳ ಬೆರೆಸುವಿಕೆ ಡಿಎನ್ಇ ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ಶೈಲಿಯಾಗಿದೆ.

'ಪ್ರೇತಕ್ಯೂ' ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವದ ಅರಿವಿನ ಜೊತೆಗೆ ಕವಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ಜನ್ಮಾಂತರ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ ವಿಧಿತವಾದರೆ, ನಿಯಂತ್ರಣ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಗಿರುವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕಿನ ಅನುಭವದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ದಾರಿ ಬೇರೆಯಾದರೂ ಎರಡು ಕವಿತೆಗಳ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಆಶಯ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು :

1. ಕುವೆಂಪು ಕೃತಿ ವಿಮರ್ಶೆ : ಪ್ರ.ಸಂ. ಪ್ರೊ.ಅರವಿಂದ ಮಾಲಗತ್ತಿ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಲೆ, 2006
2. ಕನ್ನಡ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮಾರ್ಗ : ಸಂ. ಪ್ರೊ.ಅರವಿಂದಮಾಲಗತ್ತಿ, ಪ್ರಕಾಶನ- ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು, 2004
3. ನೇಸರ : ಡಿ.ಎನ್.ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಪುನಶ್ಚೇತನ ಪ್ರಕಾಶನ, ದೊಡ್ಡ ಮಾರಗೌಡನಹಳ್ಳಿ, 2003
4. ಪ್ರೇತ-ಕ್ಯೂ : ಕುವೆಂಪು, ಉದಯರವಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ಐದನೆಯ ಮುದ್ರಣ, 2017
5. ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ : ಸಂ. ಡಾ.ಕೇಶವ ಶರ್ಮ.ಕೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ,
6. ಬೆಂಗಳೂರು, 1997
7. ಹೊಸತು ಹೊಸತು : ಡಾ. ಎಂ.ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ, ಸ್ವಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, 1993